

Mavi Gül

— Mor Yakamoz · 03 Aralık 2013

Mavi Gül

Gecenin karanlığında ışığım olan sevgili.
Gözlerim dolu hala.
Özledim, az değil.
Belki sığmayacak kadar bu dünyaya.
Belki de yüreğim kadar.

Ne zevkliymiş mutluluktan ağlamak,
Sevdiğinin kollarında.
Satırlarım kokunla dolarken,
Ben seni özlüyorum gizlice.

Verdiğin huzur ruhumu sarmalıyor.
Hatıralar yastık altı.
Bir kaldırsan dökülür hepisi.
Sen kokan mektuplarım, aşkı anlatan cümlelerin.
Birbirine karışıp, aşkı tanımlamış,
Adını /biz/ koymuş.

Romanlardan alıntı bir /Biz/
Yanı başımda mavi gül gülümsetiyor beni.
Asilliği anlamına anlam katıyor,
Güzelliği büyülüyor ona bakanı.

Gözlerimden daha güzel mavi,
Denizden daha berrak
O gül solmadı sevgili.
Hala /Biz/ kokuyor.
/Biz/ solana kadar yaşayacak o gül.

Aşkın sembolü oldu belki de gizlice.
Kırılmışlığı onardı mavi gül.
Rüyalarım beklerim her gece sevgili.
Amatör bir şairin satırları bunlar.

Senden uzak ama sana yakın yařayan.
Sen tükeneene kadar kelimelerim tükeneemeyecek.

Mavi gül ölmeyecek.
Biz, biz olurken yaşayacak her řey.
Yüzümde açan bahar çiçekleri,
Hiç solmayacak sevgili.

Büşranur Erayabakan